

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำงานวิจัยเรื่อง "การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 297 ฉบับ ได้รับคืนมา 276 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.93 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้นำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพทั่วไป

	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	20	7.25
	หญิง	256	92.75
2. อายุ			
	ต่ำกว่า 20 ปี	0	0.00
	20 - 30 ปี	48	17.39
	31 - 40 ปี	167	60.51
	สูงกว่า 40 ปี	61	22.10

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพทั่วไป (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
3. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.81
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	249	90.22
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	22	7.97
4. วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา		
การสอนภาษาอังกฤษ	54	19.57
ภาษาอังกฤษ	175	63.41
ภาษาศาสตร์	7	2.54
วรรณคดีอังกฤษ	2	0.72
ภาษาและวรรณคดีฝรั่งเศส	17	6.16
การสอนภาษาไทย	6	2.17
สังคมศึกษา	4	1.45
ประวัติศาสตร์	2	0.72
คณิตศาสตร์	1	0.36
ชีววิทยา	3	1.09
บรรณารักษ์	1	0.36
บริหารการศึกษา	2	0.72
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง	1	0.36
วารสารศาสตร์	1	0.36

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพทั่วไป (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ		
1 - 5 ปี	26	9.42
6 - 10 ปี	114	41.30
11 - 15 ปี	80	28.99
16 - 20 ปี	21	7.61
มากกว่า 20 ปี	35	12.68
6. จำนวนคาบที่ทำการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละสัปดาห์		
1 - 4 คาบ	28	10.14
5 - 9 คาบ	24	8.70
10 - 14 คาบ	55	19.93
15 - 19 คาบ	158	57.25
20 คาบขึ้นไป	11	3.99
7. ระดับชั้นที่ทำการสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	120	43.48
มัธยมศึกษาปีที่ 2	99	35.87
มัธยมศึกษาปีที่ 3	108	39.13
8. การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ		
เคย	179	64.86
ไม่เคย	97	35.15

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพทั่วไป (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
9. การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน		
เคย	230	83.33
ไม่เคย	46	16.67
10. การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน		
เคย	173	62.68
ไม่เคย	103	37.32

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 92.75 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.51 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 90.22 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 63.41 มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษประมาณ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.30 มีชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษประมาณ 15-19 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 57.25 สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 43.48 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 64.86 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 62.68

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปรากฏในตารางที่ 4-22

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการตั้งจุดประสงค์ในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ
1. เขียนคำหรือประโยคบรรยายภาพได้	2.62	บ่อย ๆ ครั้ง
2. เขียนคำหรือประโยคเติมลงในข้อความให้ได้ใจความสมบูรณ์ได้	2.88	บ่อย ๆ ครั้ง
3. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนประโยคได้	2.22	นาน ๆ ครั้ง
4. เขียนประโยคและข้อความตามคำบอกได้	2.68	บ่อย ๆ ครั้ง
5. เรียงประโยคที่กำหนดให้เป็นข้อความสั้น ๆ ได้	2.65	บ่อย ๆ ครั้ง
6. เรียงประโยคที่กำหนดให้เป็นข้อความสั้น ๆ และเขียนประโยคเพิ่มเติมได้	2.25	นาน ๆ ครั้ง
7. เขียนข้อความเติมลงในบทสนทนาให้ได้ใจความต่อเนื่องได้	2.66	บ่อย ๆ ครั้ง
8. เขียนเรื่องสั้น ๆ จากภาพชุดได้	1.96	นาน ๆ ครั้ง
9. เขียนสรุปหรือย่อ (Summarization) ข้อความที่อ่านหรือฟังได้	1.84	นาน ๆ ครั้ง
10. เขียนเค้าโครงเรื่อง (Outline) ของข้อความที่อ่านหรือฟังได้	1.49	ไม่ปฏิบัติ
11. เขียนบรรยายบุคคลสำคัญในเรื่องได้	1.98	นาน ๆ ครั้ง
12. เขียนบรรยายเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้	2.26	นาน ๆ ครั้ง
13. เขียนประวัติและเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองได้	2.26	นาน ๆ ครั้ง
14. เขียนข้อความบรรยายตาราง แผนภูมิ กราฟ และแผนที่ได้	1.94	นาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 4 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการตั้งจุดประสงค์ในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ
15. เขียนจดหมายส่วนตัวได้	1.98	นาน ๆ ครั้ง
16. เขียนจดหมายธุรกิจอย่างง่ายได้	1.45	ไม่ปฏิบัติ
17. กรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ได้	2.12	นาน ๆ ครั้ง
18. เขียนข้อความในลักษณะอื่น ๆ ได้ เช่น โทรเลข บัตรอวยพร และบัตรเชิญต่าง ๆ	1.87	นาน ๆ ครั้ง
19. เขียนเรียงความตามหัวข้อเรื่องและขอบข่าย ของภาษาที่กำหนดให้ได้	1.98	นาน ๆ ครั้ง
20. เขียนเรียงความอิสระตามความต้องการได้	1.88	นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า จุดประสงค์ในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยตั้งไว้บ่อยครั้ง ได้แก่ การให้นักเรียนสามารถเขียนคำหรือประโยคบรรยายภาพได้ เขียนคำหรือประโยคเติมลงในข้อความให้ได้ใจความสมบูรณ์ได้ เขียนประโยคและข้อความตามคำบอกได้ เรียงประโยคที่กำหนดให้เป็นข้อความสั้น ๆ ได้ และเขียนข้อความเติมลงในบทสนทนาให้ได้ใจความต่อเนื่องได้ ส่วนจุดประสงค์ในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่เคยตั้งเลย ได้แก่ การให้นักเรียนสามารถเขียนเค้าโครงเรื่อง (Outline) ของข้อความที่อ่านหรือฟังได้ และเขียนจดหมายธุรกิจอย่างง่ายได้ ส่วนจุดประสงค์ข้ออื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยตั้งไว้ นาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับแนวคิดในการสอนทักษะการเขียนตามการรับรู้ของ
ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. เน้นให้นักเรียนมีความรู้ทางคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกในการเขียน กล่าวคือ คำนี้ถึงความถูกต้องทางความรู้ภาษาอังกฤษ (Accuracy)	251	90.94
2. ให้นักเรียนแสดงออกทางความคิด โดยไม่คำนึงถึงเรื่อง โครงสร้างไวยากรณ์และการสะกดคำ กล่าวคือ คำนี้ถึงปริมาณของการเขียนมากกว่าคุณภาพ	37	13.41
3. ให้นักเรียนรู้จักจัดระบบระเบียบในการเขียน คือ รูปแบบของย่อหน้า ลำดับย่อหน้า สร้างประโยคที่แสดงความสำคัญ (Topic sentence) และการเขียนข้อความอย่างมีเอกภาพ (Unity) แต่ไม่คำนึงถึงเรื่อง โครงสร้างไวยากรณ์	58	21.01
4. ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบในการเขียนหลาย ๆ อย่าง เช่น การสร้างประโยค การจัดระบบระเบียบในการเขียน และความเป็นเอกภาพ	136	49.28
5. ให้ความสำคัญกับจุดประสงค์ในการเขียนเพื่อสื่อความคิดให้กับผู้อ่าน โดยการใช้สำนวนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และไม่คำนึงถึงเรื่อง โครงสร้างไวยากรณ์และการสะกดคำ	23	8.33

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับแนวคิดในการสอนทักษะการเขียนตามการรับรู้ของ
ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
6. ให้ความสำคัญกับจุดประสงค์ในการเขียนเพื่อสื่อความคิด ให้กับผู้อ่าน โดยการใช้สำนวนภาษาอังกฤษให้เป็นไป ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และคำนึงถึงเรื่อง โครงสร้างไวยากรณ์และการสะกดคำด้วย	182	65.94
7. สอนกระบวนการในการเขียน โดยให้รู้จักเขียนร่าง งานเขียน (Draft) ก่อน แล้วนำเสนอเพื่อปรับปรุง แก้ไข และนำกลับไปเขียนให้ถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งนี้ รวมถึงโครงสร้างไวยากรณ์และการสะกดคำด้วย	89	32.25

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า แนวคิดในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ครู
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่เน้น ได้แก่ การให้นักเรียนมีความรู้ทางคำศัพท์
โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกในการเขียน โดยคำนึงถึงความถูกต้องทางความรู้ภาษาอังกฤษ
(Accuracy) คิดเป็นร้อยละ 90.94 รองลงมาได้แก่ การให้ความสำคัญกับจุดประสงค์ใน
การเขียนเพื่อสื่อความคิดให้กับผู้อ่าน คือการใช้สำนวนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา โดยคำนึงถึงโครงสร้างไวยากรณ์และการสะกดคำด้วย คิดเป็นร้อยละ 65.94
ส่วนแนวคิดในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเน้น
น้อยที่สุด ได้แก่ การให้ความสำคัญกับจุดประสงค์ในการเขียนเพื่อสื่อความคิดให้กับผู้อ่าน โดย
การใช้สำนวนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และไม่คำนึงถึงโครงสร้าง
ไวยากรณ์และการสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตารางที่ 6 คำขวัญเดิม เลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{x}	ระดับการปฏิบัติ
1. การกระตุ้นให้นักเรียนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือการระดมพลังสมอง (Brainstorming) ก่อนลงมือเขียน	2.02	นาน ๆ ครั้ง
2. การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนบทเรียนนั้น ๆ จบแล้ว นักเรียนจะสามารถเขียนงานเขียนลักษณะใดได้	2.57	บ่อย ๆ ครั้ง
3. การสร้างประสบการณ์ให้นักเรียนก่อนลงมือเขียน โดย	1.78	นาน ๆ ครั้ง
3.1 การเล่าเหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง	2.09	นาน ๆ ครั้ง
3.2 การให้นักเรียนเล่าเหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง	1.97	นาน ๆ ครั้ง
3.3 การให้นักเรียนอ่านเรื่องราวจากหนังสือต่าง ๆ	2.17	นาน ๆ ครั้ง
3.4 การให้นักเรียนดูภาพจากวารสาร ปฏิทิน หนังสือพิมพ์ หรือหนังสือการ์ตูน	2.07	นาน ๆ ครั้ง
3.5 การให้นักเรียนดูสไลด์ ภาพยนตร์ หรือวิดีโอเทป	1.43	ไม่ปฏิบัติ
3.6 การให้นักเรียนฟังเรื่องราวจากเทปหรือวิทยุ	2.17	นาน ๆ ครั้ง
3.7 การพานักเรียนออกไปทัศนศึกษานอกสถานที่	1.13	ไม่ปฏิบัติ
3.8 การเชิญวิทยากรมาร่วมในชั้นเรียน	1.19	ไม่ปฏิบัติ

ตารางที่ 6 คำมีขมิ้ม เลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ต่อ)

ข้อความ	\bar{x}	ระดับการปฏิบัติ
4. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิด เลือก และจัดกิจกรรม		
การเรียนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในคาบเรียน	1.90	นาน ๆ ครั้ง
5. การให้นักเรียนจับกลุ่มกันเขียน (Group work)	2.08	นาน ๆ ครั้ง
6. ในกรณีที่ให้นักเรียนจับกลุ่มกันเขียน มีวิธีแบ่งกลุ่มโดย	1.81	นาน ๆ ครั้ง
6.1 แบ่งกลุ่มตามระดับความสามารถของนักเรียน	1.46	ไม่ปฏิบัติ
6.2 คละนักเรียนทุกระดับความสามารถไว้ใน		
กลุ่มเดียวกัน	2.16	นาน ๆ ครั้ง
7. ให้นักเรียนจับคู่กันเขียน (Pair work)	2.13	นาน ๆ ครั้ง
8. ให้นักเรียนต่างคนต่างเขียน	2.54	บ่อย ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเฉลี่ยปฏิบัติบ่อยครั้ง ได้แก่ การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนบทเรียนนั้น ๆ จบแล้ว นักเรียนจะสามารถเขียนงานเขียนลักษณะใดได้ และการให้นักเรียนต่างคนต่างเขียน ส่วนการดำเนินการเรียนการสอนที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่เคยปฏิบัติ ได้แก่ การสร้างประสบการณ์ให้นักเรียนก่อนลงมือเขียน โดยการให้นักเรียนดูสไลด์ ภาพยนตร์ หรือวิดีโอเทป การพานักเรียนออกไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การเชิญวิทยากรมาร่วมในชั้นเรียน และการให้นักเรียนจับกลุ่มกันเขียนโดยแบ่งกลุ่มตามระดับความสามารถของนักเรียน ส่วนการดำเนินการเรียนการสอนข้ออื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยปฏิบัติมานาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 7 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{x}	ระดับการปฏิบัติ
1. การเขียนเพื่อฝึกองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียน	2.58	บ่อย ๆ ครั้ง
2. การเขียนตามคำบอก	2.18	นาน ๆ ครั้ง
3. การเขียนเรียงความ	2.04	นาน ๆ ครั้ง
4. การเขียนสิ่งที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	1.71	นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดบ่อยครั้ง ได้แก่ การเขียนเพื่อฝึกองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียน ส่วนกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนข้ออื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 8 คำขวัญ เลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียนตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{x}	ระดับการปฏิบัติ
1. การตัดลอกข้อความตามตัวอย่างที่กำหนดให้	2.54	บ่อย ๆ ครั้ง
2. การแทนคำ (Substitution) โดยให้ประโยค ตัวอย่างและคำที่จะใช้แทนในประโยคตัวอย่าง	2.69	บ่อย ๆ ครั้ง
3. การหาคำที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือตรงข้ามกับ คำที่กำหนดให้ในประโยค	2.58	บ่อย ๆ ครั้ง
4. การเขียนคำจำกัดความของคำที่กำหนดให้	2.07	นาน ๆ ครั้ง
5. การเปลี่ยนรูปประโยค เช่น เปลี่ยนประโยคบอกเล่า เป็นประโยคคำถาม หรือประโยคปฏิเสธ เป็นต้น	2.75	บ่อย ๆ ครั้ง
6. การเชื่อมประโยค โดยกำหนดประโยคและคำเชื่อม (Conjunction) ให้	2.59	บ่อย ๆ ครั้ง
7. การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างซึ่งอาจจะ เป็นคำศัพท์หรือสำนวนที่เรียนมาแล้ว	2.87	บ่อย ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียนที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดบ่อยครั้ง ได้แก่ การตัดลอกข้อความตามตัวอย่างที่กำหนดให้ การแทนคำ (Substitution) โดยให้ประโยค ตัวอย่างและคำที่จะใช้แทนในประโยคตัวอย่าง การหาคำที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้ในประโยค การเปลี่ยนรูปประโยค เช่น เปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามหรือประโยคปฏิเสธ เป็นต้น การเชื่อมประโยคโดยกำหนดประโยคและคำเชื่อม (Conjunction) ให้ และการเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง ซึ่งอาจจะเป็นคำศัพท์หรือสำนวนที่เรียนมาแล้ว ส่วนการเขียนคำจำกัดความของคำที่กำหนดให้ นั้น เป็นกิจกรรมที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 9 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษตามคำบอก ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ
1. การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างตามข้อความที่ครูอ่าน	2.54	บ่อย ๆ ครั้ง
2. การเขียนข้อความตามที่ครูอ่าน โดยครูบอกเครื่องหมายวรรคตอนให้ด้วย	2.40	นาน ๆ ครั้ง
3. การเขียนข้อความตามที่ครูอ่าน และเติมเครื่องหมายวรรคตอนเองด้วย	1.91	นาน ๆ ครั้ง
4. การจับใจความจากข้อความที่ครูอ่าน แล้วนำมาเขียนเองตามที่จำได้	1.85	นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษตามคำบอกที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดบ่อยครั้ง ได้แก่ การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างตามข้อความที่ครูอ่าน ส่วนกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษตามคำบอกข้ออื่น ๆ นั้น เป็นกิจกรรมที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 10 คำขวัญเดิม เลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเขียนเรียงความ
ภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ
1. การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความ ถูกต้อง โดยกำหนดตัวเลือกให้	2.69	บ่อย ๆ ครั้ง
2. การเติมคำหรือข้อความและเครื่องหมายวรรคตอน ลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่ถูกต้อง โดยไม่กำหนด ตัวเลือกให้	2.05	นาน ๆ ครั้ง
3. การเขียนเรียงความเลียนแบบตัวอย่างที่กำหนดให้ ให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักเรียน	2.20	นาน ๆ ครั้ง
4. การจัดลำดับประโยคเป็นความเรียงที่มีเหตุการณ์ ต่อเนื่อง (Strip story)	2.51	บ่อย ๆ ครั้ง
5. การเขียนเรียงความโดยกำหนดเค้าโครงเรื่อง (Outline) ให้	1.90	นาน ๆ ครั้ง
6. การเขียนเรียงความโดยให้คำถามนำในการ ดำเนินเรื่องที่เขียน	2.08	นาน ๆ ครั้ง
7. การเขียนบรรยายภาพ หรือเขียนเรื่องตามภาพชุด	2.16	นาน ๆ ครั้ง
8. การเขียนบรรยายเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือ เขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน	2.15	นาน ๆ ครั้ง
9. การเขียนบรรยายตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่	1.90	นาน ๆ ครั้ง
10. การเขียนประวัติและเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง	2.20	นาน ๆ ครั้ง
11. การเขียนสรุปหรือย่อ (Summarization) ข้อความที่อ่านหรือฟัง	1.84	นาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 10 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ต่อ)

ข้อความ	\bar{x}	ระดับ การปฏิบัติ
12. การเขียนเค้าโครงเรื่อง (Outline) ของข้อความ ที่อ่านหรือฟัง	1.45	ไม่ปฏิบัติ
13. การเขียนเรียงความ โดยกำหนดหัวข้อให้	1.92	นาน ๆ ครั้ง
14. การเขียนเรียงความอิสระ โดยให้นักเรียนกำหนด หัวข้อเอง	1.50	นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดบ่อยครั้ง ได้แก่ การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้องโดยกำหนดตัวเลือกให้ และการจัดลำดับประโยคเป็นความเรียงที่มีเหตุการณ์ต่อเนื่อง (Strip story) ส่วนกิจกรรมการเขียนเรียงความที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่เคยจัด ได้แก่ การเขียนเค้าโครงเรื่อง (Outline) ของข้อความที่อ่านหรือฟัง กิจกรรมการเขียนเรียงความหัวข้ออื่น ๆ นั้น เป็นกิจกรรมที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 11 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเขียนสิ่งที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{x}	ระดับการปฏิบัติ
1. การเขียนจดหมาย	1.66	นาน ๆ ครั้ง
1.1 การเขียนจดหมายส่วนตัวเพื่อส่งข่าวคราว เช่น จดหมายถึงเพื่อน ญาติผู้ใหญ่ที่คุ้นเคย หรืออาจารย์ เป็นต้น	1.91	นาน ๆ ครั้ง
1.2 การเขียนจดหมายธุรกิจอย่างง่าย เช่น จดหมายลาป่วย ลากิจส่วนตัว สมัครงาน หรือสั่งซื้อสินค้าต่าง ๆ เช่น หนังสือ เป็นต้น	1.73	นาน ๆ ครั้ง
1.3 การเขียนจดหมายโอกาสอื่น ๆ เช่น จดหมายแสดงความยินดี เสียใจ หรือ ขอขอบคุณ เป็นต้น	1.77	นาน ๆ ครั้ง
1.4 การเขียนโทรเลข	1.24	ไม่ปฏิบัติ
2. การเขียนบัตรอวยพรในโอกาสหรือเทศกาลต่าง ๆ เช่น ปีใหม่ หรือวันเกิด เป็นต้น	1.92	นาน ๆ ครั้ง
3. การเขียนบัตรเชิญไปงานต่าง ๆ เช่น งานปีใหม่ หรืองานวันเกิด เป็นต้น	1.45	ไม่ปฏิบัติ
4. การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ เช่น บัตร ใบคำร้อง ใบสมัครงาน ใบสมัครแข่งขันต่าง ๆ (Application form)	1.92	นาน ๆ ครั้ง
5. การเขียนบันทึกประจำวัน	1.74	นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเขียนสิ่งที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่เคยจัด ได้แก่ การเขียนโทรเลข และการเขียนบัตรเชิญไปงานต่าง ๆ เช่น งานปีใหม่ หรืองานวันเกิด เป็นต้น ส่วนกิจกรรมการเขียนสิ่งที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันข้ออื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 12 คำขวัญหมายเลขคิดและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{x}	ระดับการปฏิบัติ
1. การจัดนิทรรศการหรือจัดบอร์ดในชั้นเรียนเป็นภาพประกอบคำบรรยาย (Display board) โดยเขียนคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ	2.03	นาน ๆ ครั้ง
2. การจัดทำจุลสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นภาษาอังกฤษ	1.24	ไม่ปฏิบัติ
3. การประกวดเขียนเรียงความ คำขวัญ หรือโฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษ	1.34	ไม่ปฏิบัติ
4. การจัดการแสดงต่าง ๆ โดยเขียนบทเป็นภาษาอังกฤษ	1.40	ไม่ปฏิบัติ

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจัดนาน ๆ ครั้ง ได้แก่ การจัดนิทรรศการหรือจัดบอร์ดในชั้นเรียน เป็นภาพประกอบคำบรรยาย (Display board) โดยเขียนคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนข้ออื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่เคยจัดเลย

ตารางที่ 13 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภท
วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครู
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{x}	ระดับ การปฏิบัติ
1. หนังสือแบบเรียน	2.94	บ่อย ๆ ครั้ง
2. หนังสืออื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ	2.25	นาน ๆ ครั้ง
3. พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย หรือไทย-อังกฤษ	2.69	บ่อย ๆ ครั้ง
4. พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ	2.16	นาน ๆ ครั้ง
5. กระดานดำและชอล์ค	2.94	บ่อย ๆ ครั้ง
6. ตาราง แผนภูมิ หรือกราฟ	2.03	นาน ๆ ครั้ง
7. แผนที่ หรือลูกโลก	1.38	ไม่ปฏิบัติ
8. เครื่องฉายภาพยนตร์	1.20	ไม่ปฏิบัติ
9. โทรทัศน์ หรือวีดีโอเทป	1.28	ไม่ปฏิบัติ
10. फिल्मสตริป	1.08	ไม่ปฏิบัติ
11. สไลด์	1.19	ไม่ปฏิบัติ
12. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Overhead)	1.12	ไม่ปฏิบัติ
13. เครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque)	1.04	ไม่ปฏิบัติ
14. แผ่นเสียง	1.12	ไม่ปฏิบัติ
15. วิดีโอหรือเทป	2.71	บ่อย ๆ ครั้ง
16. คอมพิวเตอร์	1.01	ไม่ปฏิบัติ
17. บัตรคำหรือบัตรประโยค	2.57	บ่อย ๆ ครั้ง
18. รูปภาพ หรือภาพการ์ตูน	2.58	บ่อย ๆ ครั้ง

ตารางที่ 13 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ
19. นาฬิกา	2.07	นาน ๆ ครั้ง
20. ของจริง	2.61	บ่อย ๆ ครั้ง
21. ของตัวอย่าง	2.51	บ่อย ๆ ครั้ง
22. หุ่นจำลอง	1.50	นาน ๆ ครั้ง
23. ห้องปฏิบัติการทางภาษา	1.40	ไม่ปฏิบัติ

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยใช้ประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง ได้แก่ หนังสือแบบเรียน พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย หรือไทย-อังกฤษ กระดานดำและชอล์ค วิทยุหรือเทป บัตรคำหรือบัตรประโยค รูปภาพหรือภาพการ์ตูน ของจริง และของตัวอย่าง ส่วนสื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่ใช้เลย ได้แก่ แผนที่หรือลูกโลก เครื่องฉายภาพยนตร์ โทรทัศน์หรือวิดีโอเทป फिल्मสตริป สไลด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายภาพทึบแสง แผ่นเสียง คอมพิวเตอร์ และห้องปฏิบัติการทางภาษา ส่วนสื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ชนิดอื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยใช้นาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 14 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทกิจกรรมการสอนและการเล่น (Instructional activities and plays) ประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{x}	ระดับการปฏิบัติ
1. การสาธิตของครู	2.51	บ่อย ๆ ครั้ง
2. การศึกษานอกสถานที่	1.14	ไม่ปฏิบัติ
3. การแสดงละครหรือท่าทางต่าง ๆ	1.93	นาน ๆ ครั้ง
4. การจัดนิทรรศการ	1.91	นาน ๆ ครั้ง
5. การเล่นนิทานหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ	2.00	นาน ๆ ครั้ง
6. การร้องเพลง	2.05	นาน ๆ ครั้ง
7. การเล่นเกมสื่อกภาษา	2.26	นาน ๆ ครั้ง
8. การจัดขุมนุมภาษาอังกฤษ	1.97	นาน ๆ ครั้ง
9. การเชิญวิทยากรมาร่วมในชั้นเรียน	1.19	ไม่ปฏิบัติ

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า สื่อการเรียนการสอนประเภทกิจกรรมการสอนและการเล่น ที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยใช้ประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง ได้แก่ การสาธิตของครู สื่อการเรียนการสอนประเภทกิจกรรมการสอนและการเล่น ที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่ใช้เลย ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ และการเชิญวิทยากรมาร่วมในชั้นเรียน ส่วนสื่อการเรียนการสอนประเภทกิจกรรมการสอนและการเล่นข้ออื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยใช้นาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 15 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ
1. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.59	บ่อย ๆ ครั้ง
2. การใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบกันหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน	2.05	นาน ๆ ครั้ง
3. การเตรียมนักเรียนก่อนที่จะใช้สื่อการเรียนการสอน	2.06	นาน ๆ ครั้ง
4. การวัดผลการใช้สื่อการเรียนการสอนด้วย โดยดูจากความสนใจ การเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมโดยใช้สื่อการเรียนการสอน คุณภาพงานเขียนของนักเรียน และบรรยากาศภายในห้องเรียน	2.66	บ่อย ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า วิธีการใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยปฏิบัติบ่อยครั้ง ได้แก่ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลการใช้สื่อการเรียนการสอนด้วยโดยดูจากความสนใจ การเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมโดยใช้สื่อการเรียนการสอน คุณภาพงานเขียนของนักเรียน และบรรยากาศภายในห้องเรียน ส่วนวิธีการใช้สื่อการเรียนการสอนข้ออื่น ๆ นั้นครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับวิธีเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. เลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน	255	92.39
2. เลือกตามความสนใจหรือความต้องการของท่านเอง	50	18.12
3. เลือกตามความสนใจหรือความต้องการของนักเรียน	116	42.03
4. เลือกให้เหมาะสมกับอายุ สติปัญญา และประสบการณ์ของนักเรียน	212	76.81
5. เลือกให้เหมาะสมกับขนาดของกลุ่มหรือจำนวนนักเรียน	112	40.58
6. เลือกชนิดที่หาง่ายและราคาถูก	169	61.23
7. เลือกชนิดที่คุณภาพดีราคาแพง	2	0.72
8. เลือกชนิดที่ท่านใช้เป็นและเคยใช้เท่านั้น	49	17.75
9. เลือกชนิดที่ใช้สะดวก ไม่เสียเวลาในการใช้มากเกินไป	210	76.09
10. เลือกชนิดที่แปลกไปจากสิ่งที่นักเรียนเห็นจำเจแล้ว	60	21.74
11. เลือกชนิดที่นักเรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด	179	64.86
12. ดูจากคู่มือครูว่าควรจะใช้สื่อการเรียนการสอนชนิดใดประกอบการสอนเขียนในบทเรียนนั้น ๆ	122	44.20
13. ปรึกษาครูโสตทัศนูปกรณ์ของโรงเรียน	35	12.68

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า วิธีการที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 92.39 รองลงมาได้แก่ การเลือกให้เหมาะสมกับอายุ สติปัญญา และประสบการณ์ของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.81 การเลือกชนิดที่ใช้สะดวกไม่เสียเวลาในการใช้มากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 76.09 และวิธีการที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุดได้แก่ การเลือกชนิดที่คุณภาพดี ราคาแพง คิดเป็นร้อยละ 0.72

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับเหตุผลของการไม่ใช้สื่อการเรียนการสอนบางชนิด ประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่มีความรู้ในการใช้	76	27.54
2. ไม่มีเวลาเตรียมในการใช้	132	47.83
3. ถ้าจะผลิตและนำมาใช้ต้องจ่ายเงินเอง	62	22.46
4. เสียเวลา กำลังงาน และความคิดโดยไม่คุ้มค่า เพราะใช้แล้วไม่ได้ผล	62	22.46
5. ไม่เหมาะสมกับจุดประสงค์ของบทเรียน	99	35.87
6. โรงเรียนไม่มีสื่อการเรียนการสอนชนิดนั้น	98	35.51
7. สื่อการเรียนการสอนนั้นชำรุด ใช้การไม่ได้	34	12.32
8. สื่อการเรียนการสอนนั้นมีน้อย ยืมไม่ได้ หรือครูคนอื่นยืมไปใช้ก่อน	56	20.29
9. ไม่ทราบว่าโรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอนนั้น	12	4.35
10. ผู้บริหารไม่สนับสนุนให้ใช้	10	3.62
11. สามารถสอนได้โดยไม่ต้องใช้สื่อการเรียนการสอนนั้น หรือใช้อย่างอื่นแทนได้	97	35.14
12. เสียเวลาในการใช้มาก ทำให้สอนไม่ทันเวลาซึ่งมีจำกัด	117	42.39
13. บริการให้ยืมของโรงเรียนไม่สะดวกหรือไม่ตรงตามเวลา	24	8.70
14. สภาพห้องเรียนไม่เหมาะที่จะใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น ไม่มีปลั๊กไฟ แสงสว่างมากเกินไปและไม่มีม่าน กันแสง หรือแสงสว่างน้อยเกินไป	81	29.35

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า เหตุผลที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ไม่ใช้สื่อการเรียนการสอนบางชนิดประกอบการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ไม่มีเวลาเตรียมในการใช้ คิดเป็นร้อยละ 47.83 รองลงมาได้แก่ เห็นว่าเสียเวลาในการใช้มาก ทำให้สอนไม่ทันเวลาซึ่งมีจำกัด คิดเป็นร้อยละ 42.39 เห็นว่าไม่เหมาะกับจุดประสงค์ของบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 35.87 โรงเรียนไม่มีสื่อการเรียนการสอนชนิดนั้น คิดเป็นร้อยละ 35.51 และเห็นว่าสามารถสอนได้โดยไม่ต้องใช้สื่อการเรียนการสอนนั้น หรือใช้อย่างอื่นแทนได้ คิดเป็นร้อยละ 35.14

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับผู้ผลิตสื่อการเรียนการสอนในโรงเรียน ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาจารย์ที่ทำการสอนทุกท่านช่วยกันผลิต	166	60.14
2. เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์	43	15.58
3. อาจารย์และนักเรียนช่วยกันผลิต	153	52.54
4. อาจารย์และนักเรียนออกเงินซื้อสื่อการเรียนการสอนสำเร็จรูป	5	1.81
5. ทางโรงเรียนออกเงินซื้อให้ทั้งหมด	46	16.67
6. อาจารย์แต่ละคนจัดทำกันมาเอง	145	55.44
7. ขอรับบริจาคจากบุคคลภายนอก	32	11.59

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ผู้ผลิตสื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ทำการสอนทุกท่านช่วยกันผลิต คิดเป็นร้อยละ 60.14 รองลงมาได้แก่ อาจารย์แต่ละคนจัดทำกันมาเอง คิดเป็นร้อยละ 55.44 อาจารย์และนักเรียนช่วยกันผลิต คิดเป็นร้อยละ 52.54 และอาจารย์และนักเรียนออกเงินซื้อสื่อการเรียนการสอนสำเร็จรูป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.81

ตารางที่ 19 คำขวัญ เลขคณิตและระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ
1. การให้คำวิจารณ์หรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียน และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวคิดในการดำเนินเรื่อง โดยไม่แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้	1.46	ไม่ปฏิบัติ
2. การให้คำวิจารณ์หรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียน โดยแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ให้ด้วย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวคิดในการดำเนินเรื่อง	2.65	บ่อย ๆ ครั้ง
3. การตรวจงานเขียนกับนักเรียนตัวต่อตัว โดยให้นักเรียนอธิบายถึงคำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนใช้ ซึ่งเป็นข้อบกพร่องพร้อมทั้งชี้แจงและแก้ไขให้ถูกต้อง	2.12	นาน ๆ ครั้ง
4. การให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ เพื่อหาข้อบกพร่องในการเขียน โดยไม่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องให้กัน	1.39	ไม่ปฏิบัติ
5. การให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ เพื่อหาข้อบกพร่องในการเขียน โดยแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ให้กันด้วย	1.72	นาน ๆ ครั้ง
6. การให้นักเรียนทุกคนตรวจงานเขียนของตัวเอง พร้อมกันบนกระดานดำ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนด้วยตัวเองตามไปด้วย	2.01	นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า วิธีตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ครู
✓ ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยปฏิบัติบ่อยครั้ง ได้แก่ การให้คำวิจารณ์หรือข้อคิด
เห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียน โดยแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ไปด้วย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอ
แนะเกี่ยวกับแนวคิดในการดำเนินเรื่อง ส่วนวิธีตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ครู
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยไม่ปฏิบัติ ได้แก่ การให้คำวิจารณ์หรือข้อคิดเห็น
เกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียน และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวคิดในการดำเนินเรื่องโดย
ไม่แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ใด และการให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจเพื่อหาข้อบกพร่องในการ
เขียน โดยไม่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องให้กัน ส่วนวิธีตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษข้ออื่น ๆ นั้น
ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 20 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. เกณฑ์ในเรื่องของตัวภาษา		
1.1 โครงสร้างของประโยคหรือตำแหน่งของคำในประโยค	246	89.13
1.2 ความสอดคล้องของหลักเอกพจน์และพหูพจน์ (Agreement)	195	70.65
1.3 การเลือกใช้กาล (Tense)	219	79.35
1.4 การสะกดคำ	224	81.16
1.5 การเลือกใช้คำศัพท์	159	57.61
1.6 การใช้อักษรตัวใหญ่	145	52.54
1.7 เครื่องหมายวรรคตอน	137	49.64
1.8 การใช้สำนวนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	139	50.36
2. เกณฑ์ในเรื่องของแนวคิดในการเขียน (Idea)		
2.1 แนวคิดในการดำเนินเรื่อง หรือรายละเอียด ของเรื่องที่สมเหตุสมผล	104	37.68
2.2 การเรียงลำดับเหตุการณ์หรือความคิดของเรื่อง	217	78.62
2.3 ความเป็นเอกภาพของเรื่อง	101	36.59
2.4 ความชัดเจนในการสื่อความหมายแก่ผู้อ่าน	172	62.32
2.5 หัวข้องานเขียน (ในกรณีที่ให้นักเรียนเลือก หรือกำหนดหัวข้องานเขียนเอง)	58	21.01
3. เกณฑ์ในเรื่องอื่น ๆ		
3.1 แบบฟอร์มของงานเขียนแต่ละประเภท	99	35.87
3.2 ความยาวของเรื่องที่เขียน คือใช้เวลาสั้นแต่เขียน เนื้อหาได้มากและดี	166	60.14
3.3 ลายมือ	109	39.49

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์ในเรื่องของตัวภาษานั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่พิจารณาที่โครงสร้างของประโยค หรือตำแหน่งของคำในประโยค คิดเป็นร้อยละ 89.13 รองลงมาได้แก่ การสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 81.16 การเลือกใช้กาล คิดเป็นร้อยละ 79.35 ความสอดคล้องของหลักเอกพจน์และพหูพจน์ คิดเป็นร้อยละ 70.65 และพิจารณาที่เครื่องหมายวรรคตอน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.64 สำหรับการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์ในเรื่องของแนวคิดในการเขียนนั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่พิจารณาที่การเรียงลำดับเหตุการณ์หรือความคิดของเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.62 รองลงมา ได้แก่ ความชัดเจนในการสื่อความหมายแก่ผู้อ่าน และพิจารณาที่หัวข้องานเขียน (ในกรณีที่ให้นักเรียนเลือกหรือกำหนดหัวข้องานเขียนเอง) น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.01 สำหรับการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์ในเรื่องอื่น ๆ นั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่พิจารณาที่ความยาวของเรื่องที่เขียน คือใช้เวลาสั้นแต่เขียนเนื้อหาได้มากและดี คิดเป็นร้อยละ 60.14 และพิจารณาที่แบบฟอร์มของงานเขียนแต่ละประเภท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.87

ตารางที่ 21 จำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับการให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้คะแนนตั้งแต่งานขึ้นร่างฉบับแรก (First draft)	215	77.90
2. ให้คะแนนหลังจากที่นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนแล้ว (Final piece)	109	39.49

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตั้งแต่งานขึ้นร่างฉบับแรก คิดเป็นร้อยละ 77.90

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จากการรวบรวมข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 276 คน มีผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ จำนวน 58 คน สรุปข้อเสนอแนะ เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. ด้านการตั้งจุดประสงค์การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1.1 ควรตั้งจุดประสงค์ให้ชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติ กล่าวคือ ตั้งจุดประสงค์ที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อนหรือใกล้เคียงกันจนบางครั้งแยกแยะไม่ออก หรือมีพฤติกรรมที่คาดหวังมากเกินไปในแต่ละจุดประสงค์ ควรให้สามารถนำไปใช้สอนในแต่ละครั้งได้ทันที เพื่อสะดวกในการวัดให้ได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น ๆ (5 คน)

1.2 ควรตั้งจุดประสงค์ให้ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน และฝึกทักษะของนักเรียนให้ตรงตามจุดประสงค์ (5 คน)

1.3 ควรตั้งจุดประสงค์จากง่ายไปหายาก จากเรื่องใกล้ตัวไปหาเรื่องไกลตัว และเป็นจุดประสงค์ที่นักเรียนสามารถทำได้จริง (5 คน)

1.4 ควรพิจารณาความยากง่ายของจุดประสงค์โดยใช้ความสามารถในการพัฒนาทางภาษาของนักเรียนที่เรียนปานกลางเป็นเครื่องตัดสินหรือเป็นเกณฑ์ (5 คน)

1.5 ควรตั้งจุดประสงค์แบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจุดประสงค์การเรียนเป็นประโยคเดียวก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มจุดประสงค์ให้มากขึ้นตามความสามารถของนักเรียน จะฝึกเขียนอะไรก็ต้องฝึกให้เป็นจริง ๆ ก่อน แล้วจึงจะไปอีกจุดประสงค์หนึ่ง นักเรียนที่ยังไม่ผ่านจุดประสงค์แรก ๆ ยังไม่ควรให้เรียนจุดประสงค์ต่อไป (4 คน)

1.6 ควรพิจารณาความสามารถของนักเรียนด้วยว่าจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่คิดจะตั้งไว้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ก็ต้องลดระดับความยากง่ายลงมาให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน ถึงแม้ว่าแต่ละระดับความยากง่ายนั้นเมื่อดูจุดประสงค์แล้วค่อนข้างจะอ่อน แต่ถ้านักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์นั้นได้ ก็จะดีกว่า (4 คน)

1.7 เมื่อครูต้องการที่จะให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนด้านใด เพื่อให้ตรงตามความต้องการนั้น ๆ ครูควรตั้งจุดประสงค์ให้ครอบคลุมตามความต้องการนั้น (4 คน)

1.8 ควรตั้งจุดประสงค์ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความพร้อมของนักเรียน เพราะบางครั้งตั้งไว้สูงเกินไป นักเรียนบางคนมีพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ได้ในเวลาที่จำกัด (4 คน)

1.9 ควรตั้งจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ชีวิตปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมหรือชีวิตประจำวันของนักเรียน (4 คน)

1.10 จุดประสงค์ที่กำหนดไว้อาจปฏิบัติได้ผลดีกับนักเรียนที่เรียนดี แต่นักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษ การสอนให้บรรลุจุดประสงค์เป็นไปได้น้อยมาก การตั้งจุดประสงค์จึงควรพิจารณาอย่างรอบคอบ (3 คน)

1.11 จุดประสงค์บางข้อไม่สามารถสอนให้นักเรียนบรรลุได้โดยใช้เวลาเพียง 1 ภาคการศึกษา หรือ 1 ปี จึงควรตั้งจุดประสงค์ให้พัฒนาเด็กเป็นขั้นตอน ไม่ข้ามขั้นจนเร็วเกินไป (3 คน)

1.12 ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดประสงค์ด้วย (3 คน)

1.13 ควรแจ้งจุดประสงค์ในการเขียนแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบ และให้นักเรียนเขียนให้ตรงตามจุดประสงค์นั้น ซึ่งการแจ้งจุดประสงค์ทุกครั้งจะให้นักเรียนเข้าใจแนวทางการเขียน และแนวคิดในแต่ละครั้งที่ลงมือเขียน ทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้ดีขึ้น (3 คน)

1.14 จุดประสงค์บางจุดประสงค์ก็ใช้ไม่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละโรงเรียน เพราะจุดประสงค์เหล่านั้นกลุ่มโรงเรียนจะช่วยกันตั้งขึ้นมา จะเกิดปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนอ่อนมาก ควรให้ครูผู้สอนและนักเรียนแต่ละระดับเป็นผู้ตั้งจุดประสงค์เองโดยพิจารณาจากจุดประสงค์หลักของกลุ่มโรงเรียนเป็นเกณฑ์ ไม่ใช่ว่าหลาย ๆ โรงเรียนใช้ระดับเหมือนกันหมด (2 คน)

1.15 จุดประสงค์มีจำนวนมาก แต่เวลาสอนมีจำกัด จำนวนนักเรียนมาก และนักเรียนระดับอ่อนมากนั้นไม่สามารถเรียนรู้และรับได้ในเวลาที่กำหนด จึงวัดผลได้แค่รวม ๆ ไม่ลึกซึ้งพอ นักเรียนมีทักษะในการเขียนเกือบทุกจุดประสงค์ แต่ทำได้ไม่ดี เพราะได้ฝึกปฏิบัติน้อยครั้ง ทั้งครูและนักเรียนต้องเร่งเพื่อแข่งกับเวลาเรียนที่มีน้อย ดังนั้นจึงควรตั้งจุดประสงค์ให้มีปริมาณไม่มาก แต่เน้นให้แต่ละจุดประสงค์ได้ฝึกมาก ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้ปฏิบัติได้จริง (2 คน)

1.16 ควรตั้งจุดประสงค์ให้เป็นที่น่าสนใจของนักเรียน (1 คน)

1.17 ควรตั้งจุดประสงค์ให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กไทย (1 คน)

1.18 ควรมีจุดประสงค์จำนวนมาก ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนหลาย ๆ รูปแบบ (1 คน)

2. ด้านแนวคิด ขั้นตอน และการจัดกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ควรฝึกการเขียนในสิ่งที่ย่างไปหายาก โดยฝึกให้เขียนแบบสั้น ๆ ก่อน แล้วเพิ่มความยาวของเรื่องที่เขียนขึ้นทีละน้อย โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนในลักษณะงานกลุ่ม เพื่อช่วยกันออกความคิด เช่น ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างจากเนื้อเรื่องก่อน แล้วค่อยพัฒนาเขียนแบบการเขียนเรื่องจากแนวเดิม หรือให้นักเรียนเรียงลำดับใจความสั้น ๆ ก่อน แล้วจึงมีการตั้งโครงร่างงานเขียนและเขียนตามโครงร่างงานเขียนนั้น แล้วจึงตั้งหัวข้อให้นักเรียนเขียนอย่างอิสระ (29 คน)

2.2 ครูควรได้รับการอบรมเรื่องการใช้เทคนิคการสอนหรือการจัดกิจกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น (27 คน)

2.3 นักเรียนที่ไม่มีความถนัดในการเขียนหรือพูดภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากนักเรียนรู้คำศัพท์ในวงแคบ และสะกดคำไม่ถูกต้อง จึงควรเริ่มสอนคำศัพท์ก่อนให้ฝึกเขียน โดยสอนคำศัพท์ในลักษณะที่เป็นประโยค (24 คน)

2.4 ควรมีการนำเข้าสู่บทเรียนจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียน และยึดตามในสิ่งที่นักเรียนรู้จัก (20 คน)

- 2.5 ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ (17 คน)
- 2.6 ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาให้ถูกต้อง (17 คน)
- 2.7 ครูควรเป็นรูปแบบที่จะให้นักเรียนยึดได้ เมื่อนักเรียนมีหลักที่ติดให้นักเรียนทำเองโดยจัดเป็นกลุ่ม มีนักเรียนที่เก่งกว่าเป็นพี่เลี้ยงในกลุ่ม โดยครูเป็นพี่เลี้ยงของทุก ๆ กลุ่มอย่างใกล้ชิดอีกทีหนึ่ง (14 คน)
- 2.8 ควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่มีความยาวของเนื้อหา (ชิ้นงาน) มากน้อยความถี่ พอเหมาะกับความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทางการเขียนลายมือซึ่งแบบฝึกหัดสมัยใหม่ไม่เอื้อจุดนี้มากนัก (14 คน)
- 2.9 ควรมีการกำหนดกิจกรรม เช่น ทำเป็นคู่มือเพื่อให้ครูทุกท่านที่สอนรายวิชานั้น ๆ ได้ปฏิบัติเหมือน ๆ กัน (11 คน)
- 2.10 การจัดกิจกรรมภายในห้องเรียนนั้นทำได้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป จึงควรลดจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนให้น้อยลง (10 คน)
- 2.11 ควรจะเน้นเรื่องคำศัพท์ที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และใช้ในการสนทนาต่าง ๆ ได้ด้วย (10 คน)
- 2.12 ควรฝึกให้นักเรียนมีโอกาสดูประโยคที่จะนำมาใช้ในการเขียน ซึ่งเป็นสำนวนที่เป็นที่นิยมตามภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยจับคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ เสียก่อนแล้วจึงลงมือเขียน (10 คน)
- 2.13 ควรมีแบบฝึกหัดหลักการเขียนตามแนวตัวอย่างแต่ละประเภทให้นักเรียนฝึกเขียนมาก ๆ และควรมีคำศัพท์ประเภทต่าง ๆ อย่างกว้างขวางให้นักเรียนได้เรียนรู้ และแนวการเขียนควรใช้ประโยคที่มีรูปแบบ (Patterns) นำเป็นแนวทางด้วย (8 คน)

2.14 ควรให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ๆ ด้วยตนเอง และฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ จนมีความสามารถเขียนได้คล่อง (8 คน)

2.15 ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ถ้านักเรียนอ่อนต้องลดหย่อนได้บ้าง (8 คน)

2.16 ควรเริ่มฝึกตั้งแต่ทักษะการฟัง พูด อ่าน โครงสร้างไวยากรณ์ หรือสำนวนที่จะใช้เขียน จนคล่องก่อนแล้วจึงลงมือเขียน (7 คน)

2.17 การฝึกให้นักเรียนเขียนอะไรก็ตามควรฝึกให้เป็นจริง ๆ ถ้านักเรียนทำไม่ได้ต้องแก้ไขปรับปรุงให้ทำได้ก่อนจึงค่อยฝึกสิ่งอื่นต่อไป (6 คน)

2.18 ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาที่มีจำกัด (6 คน)

2.19 ครูส่วนใหญ่ใช้หนังสือแบบเรียนเป็นแนวในการสอน แต่แบบเรียนไม่มีขั้นตอนที่ดีในการสอนทักษะการเขียน การสอนเขียนจึงไม่ได้ผล แม้แต่การสอนโครงสร้างประโยคธรรมดาที่ไม่มีขั้นตอน ถ้าจะให้ได้ดี ครูต้องเตรียมเนื้อหาการสอนเขียนเองทั้งหมด ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนสามารถเขียนประโยคได้ (6 คน)

2.20 การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาฝึก และต้องสอนตัวต่อตัว จึงจะได้ผล แต่เวลาเรียนและกิจกรรมมักจะไม่มีเอื้ออำนวยให้ทำได้มากนัก ครูจึงควรจะให้งานเขียนแก่นักเรียนให้ได้ฝึกเขียนบ่อย ๆ และสม่ำเสมอ ที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนได้ฝึกเขียนทุกวันอย่างน้อยวันละ 10 นาที เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่สัมผัสบ่อยในท้องถิ่นของนักเรียนในหลาย ๆ แห่ง หรือเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักเรียน (6 คน)

2.21 ควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจและได้นำภาษาไปใช้จริง ๆ ใ้รู้สึกสนุก และเพลิดเพลินกับการเรียนภาษา (5 คน)

2.22 เรื่องที่ฝึกเขียนไม่ควรเป็นเรื่องยาวมาก เพราะถ้ายิ่งเขียนมากก็ยังมีข้อบกพร่องมาก ควรเขียนเป็นข้อความสั้น ๆ นักเรียนจะได้ไม่เบื่อ (5 คน)

2.23 ครูต้องควบคุมและแนะนำข้อบกพร่อง พร้อมทั้งแก้ไขการทำกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย (5 คน)

2.24 นักเรียนไม่มีพื้นฐานที่ดี ควรมีการสอนทักษะการเขียนตั้งแต่ระยะแรกๆ ที่เริ่มเรียนภาษา และให้ฝึกมากขึ้นตามลำดับ และเน้นความสำคัญทางด้านไวยากรณ์ให้มาก (5 คน)

3. ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

3.1 ควรจัดสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามเนื้อหา และคำนึงถึงตัวนักเรียน ด้วย (37 คน)

3.2 ควรใช้สิ่งที่อยู่รอบตัว หาได้ง่าย และนักเรียนช่วยหาได้ด้วย (37 คน)

3.3 ควรมีแหล่งผลิตสื่อการเรียนการสอนของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ทำแจกมาให้ กับคู่มือครูด้วย (34 คน)

3.4 การจัดสื่อการเรียนการสอนทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ลำบากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการเขียนเป็นกระบวนการสอนขั้นสุดท้าย จึงควรจัดให้มีการอบรมครูปฏิบัติการในเรื่องการผลิตสื่อการเรียนการสอนด้วย (31 คน)

3.5 ควรมีแหล่งหรือสถานที่ให้ยืมหรือแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอนได้ (28 คน)

3.6 สื่อการเรียนการสอนด้านเอกสารมีมากก็จริง แต่บางครั้งครูต้องเป็นฝ่ายลงทุนจัดหาตัวเอง ถ้าฝ่ายบริหารของโรงเรียนสนับสนุนก็จะดีขึ้น (24 คน)

3.7 ควรเปลี่ยนรูปแบบของสื่อการเรียนการสอนบ้าง เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน (24 คน)

3.8 ปัจจุบันมีอุปกรณ์สำเร็จรูปมากมายที่จำหน่ายราคาถูก และใช้ได้ผลดี ควรเลือกซื้อชนิดที่นำมาใช้ได้ดีกับหลาย ๆ สถานการณ์ เพื่อให้คุ้มค่า (22 คน)

3.9 ครูส่วนใหญ่มักจะไม่มีเวลาเตรียมสื่อการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ เนื่องจากมีชั่วโมงสอนมากและมีงานด้านอื่น ๆ ภายในโรงเรียนด้วย จึงควรมีเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์เพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ในกรณีที่ครูผู้สอนไม่สามารถผลิตด้วยตนเองได้ (21 คน)

3.10 ทางโรงเรียนควรมีทุนสนับสนุน เพราะสื่อการเรียนการสอนบางชนิดครูและนักเรียนช่วยกันผลิตเองได้ และถ้าเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ของโรงเรียนให้ความร่วมมืออย่างดีในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน จะไม่ทำให้ครูเสียเวลาทั้งการผลิตและการใช้ (18 คน)

3.11 หนังสือแบบเรียนที่เขียนและผลิตกันออกมามักจะไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรเป็นส่วนใหญ่ ครูจึงต้องจัดและเตรียมเนื้อหาเอง ซึ่งบางครั้งก็ไม่แน่ใจว่าจะได้มาตรฐานและถูกต้องหรือไม่ ดังนั้นแบบเรียนที่ผลิตออกมาควรให้สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาในหลักสูตร โดยเฉพาะทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ควรให้มีมาตรฐานเดียวกัน ทางราชการควรพิจารณาเรื่องมาตรฐานของหนังสือแบบเรียนที่จะกำหนดให้ทางโรงเรียนใช้ด้วย (15 คน)

3.12 บทเรียนบางบทเรียนไม่สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบได้ในเวลาเพียง 1 คาบเรียน และเวลาเรียนก็มีจำกัด จะต้องสอนให้จบตามหลักสูตร ดังนั้นจึงใช้สื่อการเรียนการสอนได้ไม่เต็มที่ อันเป็นผลให้ไม่ได้รับผลสำเร็จในการใช้สื่อการเรียนการสอนเท่าที่ควร ครูจึงควรประมาณระยะเวลาการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างรอบคอบเพื่อแบ่งเวลาในชั้นเรียนให้พอเหมาะกับเนื้อหาที่จะสอน (15 คน)

3.13 ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงมากที่สุด (14 คน)

3.14 ควรให้นักเรียนช่วยทำสื่อการเรียนการสอน เพราะจะทำให้นักเรียนสนใจและพอใจมากเมื่อนำสื่อการเรียนการสอนชิ้นนั้นมาใช้ในห้องเรียน (13 คน)

3.15 เด็ก ๆ มักชอบดูรูปสวย ๆ การ์ตูนง่าย ๆ หรือเพลงภาษาอังกฤษสั้น ๆ จึงควรใช้สิ่งที่เด็ก ๆ ชอบมาเป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดความสนใจได้ดีขึ้น (11 คน)

3.16 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ควรจะสามารถเก็บได้นานพอสมควร นำมาใช้ใหม่ได้นาน ๆ และมีสภาพดีอยู่ตลอดเวลา คือมีความทนทานดี (11 คน)

3.17 ควรมึระบบการทำงานที่แน่นอนภายในหมวด และมอบหมายให้ผู้หนึ่งผู้ใดหรือคณะกรรมการจัดหาหรือจัดทำ และดูแลรักษาสื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (10 คน)

3.18 ควรใช้สื่อการเรียนการสอนทุกชนิดเพื่อไม่ให้เด็กเรียนจำเจและเป็นการฝึกทักษะการใช้ของครูด้วย (10 คน)

3.19 ควรมีอุปกรณ์ช่วยในเรื่องเสียงให้ครูใช้เป็นรายบุคคล (9 คน)

3.20 ทางโรงเรียนควรให้ความสะดวกเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่จะใช้ พร้อมทั้งฝึกทักษะการใช้ให้ครูด้วย (8 คน)

3.21 บางครั้งการจัดเก็บสื่อการเรียนการสอนก็ขัดกับนโยบายการใช้สถานที่ คือต้องจัดเก็บให้เรียบร้อย ขณะเดียวกับที่สถานที่คับแคบ ทางโรงเรียนจึงควรจัดสถานที่หรือตู้สำหรับเก็บสื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะให้เป็นสัดส่วน (8 คน)

4. ด้านการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

4.1 ถ้ามีเวลาพอควรเรียกมาชี้แจงทีละคนถึงส่วนที่ผิด ถ้าไม่มีเวลาควรรวบรวมส่วนที่นักเรียนส่วนใหญ่มักทำผิดมาชี้แจง ยกตัวอย่าง และอธิบายบนกระดานในชั้นเรียน แต่ในทางปฏิบัติจริงแล้ว ครูส่วนใหญ่ไม่มีเวลาตรวจงาน นักเรียนแต่ละห้องมีมากถึง 40-50 คน งานที่ต้องตรวจก็มีมาก ถ้าจะให้ตรวจเองทุกชิ้นคงไม่มีเวลาพอ จึงมีวิธีหลายวิธีที่พอทำได้ เช่น ตรวจในท้องพร้อมกัน เปลี่ยนกันตรวจสำหรับงานบางประเภท เป็นต้น แล้วครูนำมาตรวจรายละเอียดหรือความถูกต้องในการแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง (36 คน)

4.2 ควรจะตรวจอย่างละเอียดถี่ถ้วน และแก้ไขข้อบกพร่องให้ทราบ และนำมาอธิบายในชั้นเรียนด้วย เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงข้อบกพร่องพร้อมเพรียงกัน เพื่อความเข้าใจที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และต้องให้นักเรียนแก้มาให้ดูด้วยจะได้จำในสิ่งที่ถูกต้อง (36 คน)

4.3 ควรตรวจงานเขียนด้วยตัวเอง ไม่ควรให้นักเรียนตรวจ เพราะจะทำให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้นว่าเขาเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด และบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ (32 คน)

4.4 การตรวจงานเขียนของนักเรียนนั้นค่อนข้างจะต้องใช้เวลามาก ดังนั้นครูจึงควรตั้งจุดมุ่งหมายก่อนว่าจะวัดความสามารถของนักเรียนด้านใดบ้างหรือจุดประสงค์ใดบ้าง เวลาตรวจงานเขียนก็พิจารณาเฉพาะจุดนั้น (27 คน)

4.5 ถ้าครูหมั่นตรวจงานของนักเรียนเองบ่อย ๆ หรือสม่ำเสมอ พร้อมทั้งชี้แจงให้แก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน ก็จะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกเขียนและขยันส่งงาน ข้อบกพร่องจะลดน้อยลง และจะมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น (22 คน)

4.6 ถ้าเป็นเรียงความแบบอิสระ และการเขียนที่ต้องแสดงความคิดเห็น ครูควรตรวจเอง แต่ถ้าเป็นการเขียนตามแนวที่กำหนดให้ สามารถตรวจพร้อมกันในห้องเรียนได้ (18 คน)

4.7 นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการตรวจงานเขียนบ้างในบางครั้ง เพราะจะทำให้ นักเรียนเข้าใจข้อบกพร่องในการเขียนได้ดียิ่งขึ้น (13 คน)

4.8 ควรมีมาตรฐานในการให้คะแนนงานเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และเพื่อความยุติธรรม (13 คน)

4.9 ควรตรวจงานเขียนของนักเรียนทันทีที่นักเรียนทำงานเสร็จ เพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่ลืมสิ่งที่เขียนไป และเข้าใจข้อบกพร่องในการเขียนได้ต่อเนื่องและรวดเร็ว (12 คน)

4.10 ควรให้นักเรียนส่งงานเขียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 1 ชิ้น เมื่อตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องแล้วให้นักเรียนในกลุ่มรับผิดชอบตรวจกันเอง (12 คน)

4.11 ควรใช้สัญลักษณ์ในการตรวจ จะทำให้ตรวจง่ายขึ้น (12 คน)

4.12 ควรเน้นเรื่องแนวคิดในการเขียนของนักเรียน 60% และเรื่องของตัวภาษา 40% (11 คน)

4.13 การตรวจงานเขียนควรพิจารณาการใช้ภาษาที่ถูกต้องโดยส่วนรวมลายมือ รวมทั้งความสะอาดและความเป็นระเบียบด้วย (11 คน)

4.14 ถ้าให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเขียนเรียงความแบบอิสระ นักเรียนจะมีข้อบกพร่องมากเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์และการสะกดคำ จึงควรให้นักเรียนเขียน | เรียงความแบบควบคุมหรือมีการชี้แนะก่อน จึงจะลดปัญหาลงได้บ้าง (8 คน)

4.15 ควรให้ครูลดชั่วโมงและวิชาที่สอนรวมทั้งกิจกรรมด้านอื่นให้น้อยลง จะเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนเขียนโดยเฉพาะในด้านการตรวจงานได้ดียิ่งขึ้น (7 คน)

4.16 ควรจำกัดปริมาณนักเรียนให้มีอัตราที่เหมาะสม เช่น ครู 1 คนต่อนักเรียน 20 คน เพราะถ้าจำนวนนักเรียนมากเกินไป การเรียนรู้จะไม่ได้ผล ครูจะมีงานตรวจมากขึ้น แต่มีเวลาตรวจน้อยลง (7 คน)